

[Vivike.]

havde vi det halve, producerede vi mange flere ørreder, end vi gør nu. Men nu begynder man at lægge dambrugene op ved de små bække, og er der ikke vand nok i bækken, så laver man en ekstra boring, og når man gør det, er det, fordi bækkene er relativt mere rene end de større vandløb. Derfor skal vi måske helt ned til 1 m, og jeg kan forstå, stemningen for skærpelse af ministerens forslag er til stede, så jeg er ret optimistisk og godt tilfreds.

Nu nævnes det, at loven ikke vil koste noget særligt bortset fra, at man udvider naturfredningsrådet, men jeg tror nok, at skal vi administrere loven, kommer vi til også at give lidt mere personale til fredningsplanudvalgene, og det kan vi ikke gøre helt gratis, men det er i hvert fald penge, der er givet godt ud. Der kunne jeg tænke mig, hvis vi kan komme frem til en sådan udvidelse, at vi får mere naturvidenskabelig sagkundskab ind i fredningsplanudvalgene. Der er en del, jeg kender ikke dem alle sammen, men det er muligt, at vi mangler folk, der er sagkyndige på ganske bestemte områder. Og jeg vil nok tro om de folk, der sidder i naturfredningsrådet — nu mente hr. Jens Chr. Christensen, de ikke havde så meget mere forstand på det end andre — at visse ting har de formentlig mere forstand på, for ellers har de jo fået deres uddannelse forgæves.

Men socialistisk folkeparti er altså mere end velvilligt indstillet over for lovforslaget og det udvalgsarbejde, som vi ønsker må komme.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Der må selvfølgelig være forskellige grader af varme i den tak, jeg giver til ordførerne. Men jeg kan dog takke dem alle sammen, fordi de vil være med i et positivt udvalgsarbejde, og jeg kan give tilsagn om, at jeg også gerne vil stå til rådighed med at give de redegørelser, man har bedt om, og diskutere tingene for at nå frem til en forbedring af den gældende naturfredningslov.

Hr. K. J. Mortensen rejste ønsket om en mere vidtgående revision. Jeg tror, man først og fremmest skal se denne ændring i naturfredningsloven som et supplement til loven om udnyttelsen af sten, grus og andre

naturforekomster i jorden og på søterritoriet. Hermed får vi dækket en række huller, som har vist sig i den tid, der er gået, siden vi fik den første naturfredningslov. Det er først og fremmest her, vi har sat ind.

Hr. Lowzow synes, at lovforslaget er udtryk for manglende forståelse for tingene og et forsøg på en fordelingspolitik, og han efterlyser en ny tankegang. Hr. Lowzow talte meget om denne nye tankegang, men jeg synes ikke, der var mange tanker i det indlæg, han kom med. Han talte bare om, at vi skulle have en ny tankegang, og jeg vil da se frem til udvalgsarbejdet, for dér vil vi vel få nogle af disse tanker præsenteret. Det, vi vel må arbejde frem imod, men som jeg ikke tror at tiden er moden til, er en fysisk planlægning her i landet på en række forskellige områder. Det fortrinlige og gode samarbejde, der findes i øjeblikket, skal ligesom ind i fastere rammer. Hvis det er den form for tankegang, hr. Lowzow var inde på, så er jeg meget enig, og vi er da parat til at arbejde på at forberede vejen for en sådan nytænkning.

Der har været gjort nogle bemærkninger om tidsfristen, der udvides til 3 år, inden der kan rejses fredningssag. Det og så de bemærkninger, der er gjort i forbindelse med vandløb, kan undre mig lidt. Vi oplever i disse år og har i stigende grad, siden vi fik naturfredningsloven, oplevet et pres over for samfundet. Man skal have den ene eller den anden ting ordnet, man stiller krav til samfundet, det undrer mig, at man tror, at vi, når vi kommer ud for et sådant pres, som formentlig vil stige ganske betydeligt i fremtiden, kan få gennemført disse sager på den meget korte tid, man ønsker, medmindre vi skulle sprænge personaleloft og en hel række andre ting. Det vil sige, at vi kan komme ud for, at tingene ikke bliver behandlet på en saglig og grundig måde. Man må have denne tidsfrist, hvis man ikke skal udvide personalet ganske voldsomt, og her pegede hr. Vivike på noget meget væsentligt, at fredningsplanudvalgene arbejder under et enormt pres, de har ikke den arbejdskraft, som er nødvendig for at gennemføre disse ting så hurtigt. Det vil altså sige, at hvis man ikke vedtager denne ændring, vil man komme ud for at skulle udvide personale-rammerne, og det kan man ikke være interesseret i i den nuværende økonomiske situ-